

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

1 07 פברואר 2022
2

לפני:
כב' השופט אורן שגב

התובעת
גשר תעשיות והנדסת חשמל בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד יגאל אלקובי ואח'

הנתבעים
המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ: עו"ד שירלי וינגרטן-צ'רניקר ואח'
מהלכה המשפטית

3
4

פסק דין

5

6 לפני תביעת התובעת, חברת גשר תעשיות והנדסת חשמל בע"מ (להלן – **התובעת** או
7 **החברה**) להורות לנתבע, המוסד לביטוח לאומי (להלן – **המוסד**) לבטל את קביעתו
8 לתשלום דמי ביטוח לשנים 2010-2011, אשר הושתה על התובעת 04.06.18.
9 אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, החלטתי
10 לדחות את התביעה, והכל מהטעמים שיפורטו להלן.
11

12

תמצית הרקע העובדתי

13 1. התובעת היא חברה פרטית שעוסקת במתן שירותי הנדסת חשמל ובמועד שאינו
14 ידוע לה, קיבלה מהגב' הדס ממון העובדת כמבקרת במוסד, הודעה כי ביום
15 19.04.17 עתידה להיערך ביקורת לשנים 2010-2014 וכי היא מתבקשת להכין
16 מסמכים שונים, כמפורט בהודעה. ביקורת הניכויים בוצעה מול רו"ח גיל אשד,
17 מייצג החברה (להלן – **רו"ח אשד**) באמצעות דוא"ל.
18 2. עוד קודם לכן, ביום 02.03.16 קיבל רו"ח אשד הודעה מטעם רשות המיסים,
19 לפיה ביום 21.03.16 תיערך ע"י מס הכנסה במשרדי פקיד השומה בפתח תקווה
20 ביקורת ניכויים לשנים 2011-2015. בהודעה פורטה רשימת המסמכים הנדרשים
21 לביקורת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

3. בעקבות הביקורת והדיונים שנערכו בין התובעת לרשות המיסים, נערך הסכם ביום 26.06.17 בין התובעת לבין רשויות המס בעניין שומת ניכויים (להלן – **שומת ניכויים**). במסגרת ההסכם, סוכם, כי שנת 2011 תאושר כמדווחת ללא חיובים ובהסכם חויבה התובעת לשנים 2012-2014 בגין שווי רכב לעובדים ובכללם לבעל החברה ומנהלה, מר אהרון אוזן.
4. ביום 15.08.17 נשלחה ע"י המוסד הודעת קביעה לתשלום דמי ביטוח בהתאם לסעיף 358, אשר התקבלה בדואר רשום אצל התובעת ביום 04.09.17. הודעת הקביעה כללה חיוב קרן דמי ביטוח עבור שווי רכב לעובדים בסך 237,696 ₪ בתוספת הצמדה של 2,397 ₪, ובסה"כ – 240,093 ₪ בגין השנים 2010-2014. יומיים לאחר מכן, ביום 06.09.17 הגיש רו"ח אשד השגה על קביעת דמי הביטוח וזו נשלחה בפקס, בדוא"ל ובדואר רשום. בכתב ההשגה, ביקש רו"ח אשד להמתין עד לסיום בירור המחלוקת עם רשות המיסים ביחס להסכם שומת הניכויים וכן ביקש מהנתבע להבהיר את אופן חישוב דמי הביטוח בגין השנים 2010-2014.
5. ביום 12.09.17 החלה מסכת התכתבויות בין הצדדים וכחודשיים לאחר מכן, ביום 24.11.17, הודיע רו"ח אשד לנתבע כי מוצו ההליכים מול רשות המיסים בעניין הסכם שומת הניכויים ופירט את טיעוניו ונימוקיו להשגה ביחס לממצאי הביקורת של הנתבע. בין יתר נימוקיו, טען, כי קיימת לתובעת שומת חברה סגורה לשנת 2010, וכי לגבי שנת 2011 חלה התיישנות לצורכי מס הכנסה. עוד ציין, כי לבעל החברה, מר אוזן, קיים הסכם בעניין שומת מס הכנסה ליחיד לשנים 2010-2011 וכי שנים אלה "סגורות".
6. ביום 03.05.18 הודיעה פקידת ההשגות, הגב' סיגל בן חמו, כי אין מניעה לבצע ביקורת ניכויים לשנים שלגביהן יש שומות סגורות, שכן ביקורת הניכויים של המוסד מתייחסת למיסוי היחיד ביחס להכנסותיו בחברה, בעוד שביקורת הניכויים שעורך מס הכנסה, מתייחסת להכנסות החברה.
7. לאחר דחיית נימוקי ההשגה (וקבלת חלקם) שלח המוסד ביום 04.06.18 הודעת קביעה רשמית מתוקנת שכללה חיוב קרן דמי ביטוח בסך 231,009 ₪ בתוספת הצמדה בסך 3,088 ₪ בגין השנים 2010-2014. בהודעה זו, חויבה התובעת בדמי ביטוח בגין שווי רכב לעובדים ובגין אחזקת רכב למר אוזן עבור השנים 2010-2011.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

טענות התובעת

- 1
- 2 8. לטענת התובעת, דין החיובים לשנים 2010-2011 להתבטל מהסיבות הבאות:
- 3 (א) לתובעת קיימות שומות חברה סגורות לשנים אלה לאור ההסכם עם רשות
4 המס ומפאת התיישנות. משלא ניתן עוד לשנות את השומות הסגורות,
5 מתבקש כי גם הנתבע יאמץ את קביעות רשויות המס הן ביחס לשומת
6 החברה והן לשומת הניכויים על מנת שלמור על ודאות ומתוך עיקרון סופיות
7 הדין;
- 8 (ב) בעת עריכת ביקורת הניכויים, נבחנת בין היתר נכונות הניכויים של דמי
9 הביטוח משכורותיהם של העובדים שדווחו על ידי המעסיקים וכן נבדקים
10 תשלומים אחרים שהוציא המעסיק במסגרת עסקו, לרבות הוצאות עודפות.
11 לעיתים ביחס להוצאות העודפות, המוסד טוען, כי מדובר בהטבות לעובדים
12 שנכנסות לגדר סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה והוא מחייב בדמי ביטוח,
13 ואולם, כאשר ישנה שומת ניכויים של מס הכנסה, המוסד מסתמך עליה
14 וגוזר את ממצאיו על בסיס הקביעות של רשות המיסים, בהתאם להלכה
15 הפסוקה. במקרה דנן, המוסד לא כיבד את קביעותיה של רשות המיסים
16 בנושאים שכבר נבחנו על ידה, וזאת בניגוד להלכת גדות (דב"ע נה/0-14 גדות
17 תעשיות פטרוכימיות בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי (להלן – הלכת גדות)). המוסד
18 פעל גם בניגוד להלכת אמי פרטס (ע"א 196/89 חברת אמי פרטס בע"מ נ' פקיד
19 שומה ירושלים (14.06.93) (להלן – הלכת פרטס));
- 20 (ג) גם לבעל השליטה יש שומות אישיות סגורות לשנים 2010-2011 והמוסד שגה
21 כאשר גילם את שווי הרכב שבבעלותו בשיעור המס השולי הואיל ושומתו
22 האישית לצורכי מס הכנסה סגורה לשנים הללו. בשומתו האישית לשנת
23 2010 אף נכללו הוצאות הרכב ומשכך אין לחייב את התובעת בדמי ביטוח
24 בגין הוצאות הרכב, שכבר נבדקו ונבחנו ע"י רשות המיסים. לחילופין, גם
25 אם היה מקום לחיוב בדמי ביטוח, לא היה מקום לגילום שווי הרכב מכיוון
26 ששמורה לבעל השליטה הזכות לשלם בעצמו ומכיסו את עלויות המס ואת
27 דמי הביטוח, ככל שהוא חייב בהם, כך שתיערך התחשבות פנימית בינו לבין
28 התובעת, וזו לא תיפגע בהוצאות נוספות ומיותרות, ותעמוד זכות השיפוי
29 מהעובד;

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

1 (ד) נפלו שגיאות עובדתיות וחשוביות בקביעת המוסד, והפרטים כבר נבחנו ע"י
2 רשות המס, שקיבלה את טענות רו"ח אשד כי במקרה של רכב מסוג טויוטה
3 היילקס מ.ר. 7632601, מדובר ברכב עבודה תפעולי. כך נפלה גם שגיאה
4 ביחס לרכב עליו נהגה רעייתו של מר אוזן, אשר רשום על שמו.
5

טענות הנתבע

6
7 9. המוסד הקדים וטען, כי בכתב התביעה, התובעת מלינה על השנים 2010-2011
8 בלבד, וזאת למרות שנערכה לה ביקורת לשנים 2010-2014. עוד הוסיפה, כי:
9 (א) יש להבחין בין שומות סופיות של חברה המתייחסות להכנסות החברה לבין
10 שומת ניכויים המתייחסת להכנסות עובדי החברה. בהלכת פרטס, בחן בית
11 המשפט העליון את קשרי הגומלין בין שומת חברה לבין שומת ניכויים ופסק
12 כי אין קשר ענייני בין השתיים. שומת ניכויים מהווה הליך עצמאי משומת
13 החברה ודינה של שומת ניכויים הוא כדין שומה על הכנסות של עובדי
14 החברה, במובחן מהכנסות החברה עצמה. עוד נפסק כי החיוב במס על
15 הכנסות של אדם אחר שהנישום היה חייב לנכותו במקור אינו תלוי כלל
16 במהלכי שומת הכנסתו של החייב בניכוי ואינו יכול להיחשב כהפרת עיקרון
17 הסופיות. בנוסף, סעיף 167(ב) לפקודת מס הכנסה מתיר לבצע ביקורת אם
18 יש שומה סגורה לעובד כאשר ההכנסה אותה רוצים לחייב לא נכללה
19 בשומת העובד;
20 (ב) משעה שהמס הכנסה לא דן בנושא שומת הניכויים המתייחסת להכנסות
21 עובדי החברה, כי אם בהכנסות החברה, הרי שהמוסד לא מפר את עיקרון
22 סופיות הדיון;
23 (ג) תקופות ההתיישנות במס הכנסה ובביטוח לאומי אינן זהות, וכך, על פי חוק
24 הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – **החוק**), המוסד יכול
25 לפנות לנישום לגביית חוב בדמי ביטוח תוך 7 שנים ממועד קיום חובת
26 הדיווח או ממועד קבלת מידע לפי סעיף 384א לחוק, לפי המוקדם;
27 (ד) המוסד אינו מתיימר לקבוע הוצאות עודפות, אלא רק בודק כי דמי הביטוח
28 שולמו כנדרש;

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

- 1 (ה) ככל ששומת הכנסתו של הנישום או של בעל מניות כללה הטבות שכר
2 לעובדים, הרי שסכומים אלו לא הועברו למוסד ולפיכך, אין כפילות
3 בתשלום דמי ביטוח. זאת בשונה ממס הכנסה, אשר תיקן את שומת
4 הניכויים כאשר הכנסות החברה כללו חלק מהכנסות שנדרשו בשומת
5 ניכויים ;
- 6 (ו) באשר לבעל השליטה, מר אוזן, השומות האישיות שלו כללו הכנסות בדין
7 שווי שימוש ברכב טויוטה פריוס. מלבד העובדה ששומות אלו עומדות
8 בסתירה לכל טענות התובעת כי רכב זה שימש את אשתו של בעל המניות,
9 המוסד טוען כי מכיוון שווי השימוש נכלל בהכנסתו לצורך מס, ומכיוון שלא
10 שולמו דמי ביטוח בגין שווי הרכב, הרי שלא חלה על המוסד מגבלה לחייב
11 זאת ;
- 12 (ז) ביקורת הניכויים נערכה לתובעת ולא לבעל המניות באופן אישי ועל
13 התובעת מוטלת החובה לנכות ולהעביר את דמי הביטוח למוסד מכל הטבת
14 שכר. אין באפשרות המוסד לעקוב אחרי התחשבנות בין החברה לבין בעל
15 המניות ולכן לא ניתן לקבל את טענת התובעת, שמשמעה "לגלגל את הגלגל
16 לאחור". בעל המניות יכול להתחשבן עם החברה לגבי תשלומי הביטוח ואין
17 זה מעניינו של המוסד ;
- 18 (ח) באשר לטענת שגירות עובדתיות שנפלו לכאורה בקביעת המוסד, עם הגשת
19 ההשגה, נערכה בדיקה של כל החיובים מחדש וככל שנמצא כי נפלה טעות
20 בקביעה המקורית, רשאי המוסד להקטין או להגדיל את השומה, בהתאם.
21 הדבר מעוגן בפסיקת בית המשפט בע"מ 15-01-958 נווה נטוע 1972 בע"מ נ'
22 פקיד השומה חדרה. מלבד הוספת חיוב בגין הרכב מסוג טויוטה היילקס,
23 הופחתו חיובים בשלב ההשגה שנתגלו ע"י המוסד על אף שלא נדרשו ע"י
24 התובעת, למשל, ביחס לשווי הרכב בו נעשה שימוש על ידי בתו של מר אוזן,
25 שהיתה חיילת באותה עת ;
- 26 (ט) גילום המס אינו גביית המס מבעלי המניות אלא מהווה חלק בלתי נפרד
27 מהטבת השכר שניתנה לעובד. עובד שקיבל תשלום נטו בתלוש השכר,
28 התשלום יחושב לתשלום ברוטו גבוה יותר ולאחר ניכוי מס ודמי ביטוח,
29 יתקבל תשלום הנטו אותו ביקש מעסיקו לתת לו. באופן דומה יש להתייחס
30 להטבת שכר שניתנה ישירות לעובד ללא ניכוי מס. בהתאם להלכת פרטס,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

1   ההטבה של העובד בפועל גבוהה יותר שכן אילו סכום זה היה ניתן לו בתלוש
2   השכר כתשלום נטו, אזי דמי הביטוח היו משתלמים מתשלום הברוטו.

3

4

דיון והכרעה

5   10. בסיכומיו, הקדים המוסד וטען, כי אין לקבל את טענת התובעת כי נערכה לה
6   שומת ניכויים לשנת 2011, שכן היא לא הוכחה. אני מאמץ טענה זו, שכן מעבר
7   לעובדה שלא הובאה כל ראיה חפצית לכך, עדותו של רו"ח אשד לא תרמה דבר
8   בעניין, שכן נשענה בעניין זה על השערות וסברות שהעלה.

9   11. מקובלת עלי טענה נוספת של המוסד, לפיה משעה ששומת החברה שנקבעה ע"י
10   רשות המיסים רק בשל התיישנות, ולא נבדקה לגופה, לא מדובר בקביעה
11   פוזיטיבית והיא אינה מחייבת אותו. טענה זו עולה בקנה אחד עם פסיקת בית
12   הדין הארצי לעבודה מיום 13.05.21 בעב"ל (ארצי) 15414-08-20 **רמת בטיחות**
13   **בע"מ – המוסד לביטוח לאומי (להלן – הלכת רמת בטיחות)**, שם נפסק, כי "ככל
14   שיש קביעה פוזיטיבית של רשויות המס בנוגע לשומה הרי שבהיעדר טעם
15   לסטות מדיניות ראויה היא כי כמקובל בין רשויות המוסד יכבד את קביעתן של
16   רשויות המס".

17   12. מקובלת עלי טענה נוספת של המוסד הנוגעת לאבחנה שיש לעשות בין שומת
18   חברה לבין שומת ניכויים. כידוע, שומת חברה ממסה את הכנסות החברה
19   ומטבע הדברים עשויה לכלול התייחסות להוצאות והפסדים של החברה. שומת
20   ניכויים, לעומת זאת, ממסה את הכנסות עובדי החברה ומתייחסת לניכויים
21   שהמעסיק היה צריך לנכות מהכנסות ומטובות הנאה. מכאן, שהמוסד פעל כדין
22   שעה שבחן רכיבים שכלל לא נבחנו ע"י רשויות המס. טענה זו עולה בקנה אחד
23   עם פסיקת בית הדין הארצי לעבודה בהלכת גדות שנוכרה לעיל. למותר לציין,
24   כי קביעת שומת חברה אינה קשורה למוסד לביטוח לאומי ולא לסמכויות
25   שהוענקו לו בחוק מכוח סעיף 358. כאמור בהלכת רמת בטיחות, מדובר בפעולות
26   מנהליות שונות, שלעיתים מתקיימים ממשקים ביניהן.

27   13. במקרה שלפניי, לא הוצגה כלל שומת ניכויים של פקיד השומה, כי אם שומת
28   חברה, שאינה מחייבת את המוסד בהתאם להלכה הנוהגת. עוד יוזכר בהקשר
29   לנושא זה, כי תקופת ההתיישנות החלה על פעולותיה של רשות המיסים שונה
30   מתקופת ההתיישנות שחלה על המוסד ולכן, גם מהטעם הזה, המוסד לא היה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

- 1 מנוע מלערוך שומת ניכויים ביחס לשנה 2011, שמבחינת רשות המיסים,
2 ומבחינתה בלבד – התיישנה.
3 לסיכום חלק זה, אני קובע כי בדין ערך המוסד את שומת הניכויים לתובעת.
- 4 14. ביחס למר אוזן, מקובלת עלי עמדת המוסד, לפיה ההטבה שקיבל בגין כלי הרכב
5 שהיו צמודים לו (בהתאם למכתבו של רו"ח אשר מיום 30.04.18), ניתנה לו
6 בסכומי נטו, שכן לא שולם בגינה מס ולא שולמו דמי ביטוח. לפיכך, גילום המס
7 יחד עם גילום חלק העובד בדמי הביטוח נועד לחשב את טובת ההנאה שניתנה
8 לו בסכומי נטו, בערכי ברוטו. קביעה זו, למותר לציין, אכן מתייחסת להכנסת
9 העובד ולא להכנסת החברה ולכן מקובלת עלי טענת המוסד, לפיה אין מדובר
10 בגביית מס ביחס לשנים סגורות במס הכנסה.
- 11 15. עוד מקובלת עלי טענת המוסד, לפיה מעמדו של מר אוזן במוסד לביטוח לאומי
12 הוא של שכיר ולכן חובת תשלום דמי הביטוח חלה על התובעת והדרך הנכונה
13 לדיווח היא כמקובל באמצעות טופס 102 ברמה החודשית וטופס 126 ברמה
14 השנתית. לטענת המוסד, שלא נסתרה, הוא קיבל ממס הכנסה שומה סופית של
15 מר אוזן לשנת 2010 בסך של 156,2435 ₪, בעוד שבטופס 126 דווח על 124,995
16 ₪ ובהתאם על סכום זה בלבד שולמו דמי ביטוח. ביחס לשנת 2011 השומה
17 הסופית של מר אוזן זהה לדיווח על פי טופס 126 בסך של 145,988 והדיווח
18 בטופס 126 ובשומה האישית לא כלל שווי רכב. מכאן, שהחיוב בגין שווי רכב
19 התבצע כדין.
- 20 16. ויודגש, כי ביקורת הניכויים נערכה לתובעת ולא לבעל המניות באופן אישי
21 ומקובלת עלי טענת המוסד, כי הואיל ואין באפשרותו לעקוב אחרי התחשבנויות
22 בין בעל המניות לתובעת, והואיל והעובדים מבוטחים על פי שכרם, הוא אינו
23 מאפשר לתקן ליקויים שנמצאו בביקורת באופן רטרואקטיבי, אלא מבצע חיוב
24 בדוח הביקורת. עמדה זו של המוסד עולה בקנה אחד עם פסיקת בית הדין
25 הארצי לעבודה בעב"ל (ארצי) 748/07 סגנון הכרך בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי
26 (28.01.2009).
- 27 17. אין בידי לקבל את טענת התובעת, לפיה חיוב נוסף של דמי ביטוח בשלב ההשגה
28 בין הוצאה שלא חויבה בקביעה המקורית היא הרחבת חזית, וזאת לא רק משום
29 הוראות סעיפים 358 ו-359 לחוק, אלא גם כי הדעת נותנת שכאשר פקיד השגות
30 מזהה טעות, בין אם לטובת הנישום ובין אם לרעתו, חובה עליו לפעול לתיקונה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

1 ואין לנישום זכות קנויה, כל עוד לא הסתיימה הבדיקה, כי החיוב לא ישתנה,
2 ומקל וחומר, כי ככל שנפלה טעות, היא תונצח. ואומנם, לטענת המוסד, שלא
3 נסתרה, במהלך הבדיקה התבצעו גם הפחתות, לרבות הפחתה יזומה מטעם
4 המוסד בנוגע לבתו של מר אוזן.

5 18. באשר לטענה בדבר שגיאות עובדתיות בקביעת המוסד, אין בידי לקבל טענה זו,
6 ואבהיר. ביקרות הניכויים נערכה כאמור לתובעת עצמה ולא למר אוזן באופן
7 אישי. למותר לציין כי חלה על התובעת החובה לנכות דמי ביטוח בגין כל הטבת
8 שכר ולהעבירם למוסד. לא מצאתי בסיס לטענת התובעת, לפיה צריך לנהוג דין
9 שונה ביחס למר אוזן בשל העובדה שהוא בעל מניות, שכן אין חולק כי מעמדו
10 בחברה – שכיר. ככל שמר אוזן, כבעל מניות, חפץ להתחשבן בדיעבד עם החברה
11 שבבעלותו, רשאי הוא לעשות כן בהתאם לכל דין.

12 19. באשר להטלת קנסות על התובעת, כידוע, בעניין מד"א עב"ל 53714-02-19
13 המוסד לביטוח לאומי נ' מגן דוד אדום ואח' (24.08.19), פסק בית הדין הארצי
14 לעבודה, בין היתר, כי הטלת הקנסות אמורה לשקף פן ריאלי ופן עונשי ואף
15 התווה את העקרונות שישמשו את המוסד בבואו להחליט. לאור דחיית התביעה,
16 רשאי המוסד, בהתאם לכללים שהותוו בפסיקה, להטיל קנסות, ורשאית
17 התובעת לפנות בדרכים שנקבעו לכך, בבקשה להפחתתם או לביטולם.

אחרית דבר

20. התביעה נדחית.

21. התובעת תשלם למוסד השתתפות בהוצאות שכ"ט בסך 7,000 ₪.

23. ניתן היום, ו' אדר א' תשפ"ב, (07 פברואר 2022), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

25
26
27
28

אורן שגב, שופט

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 23732-07-18

- 1
- 2
- 3

